

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Sirokos

Protokolant: stażysta Katarzyna Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2022r. w Brodnicy

sprawy z powództwa małoletniego J. Ć. (1) zastąpionego przez matkę M. B.

przeciwko J. Ć. (2)

o podwyższenie alimentów

1) podwyższa rentę alimentacyjną należną od pozwanego J. Ć. (2) na rzecz małoletniego J. Ć. (1) z kwot po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 22 marca 2019r. w sprawie I C 1663/18 do kwot po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 sierpnia 2021r. do rąk matki małoletniego – M. B. z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat,

2) oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania to jest nieuiszczoną opłatą sądową, przejmując ją na rzecz Skarbu Państwa,

4) wyrokowi w punkcie 1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.

III RC 109/22

UZASADNIENIE

M. B. (wcześniej Ć.) wniosła w imieniu swojego małoletniego syna J. Ć. (1) pozew o podwyższenie alimentów od J. Ć. (2) orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 22 marca 2019 roku sprawie sygn. akt I C 1663/18 na rzecz małoletniego powoda z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie, płatnej do rąk

jego matki, jako przedstawicielki ustawowej, od dnia 10 sierpnia 2021r. do dnia 10 każdego po sobie następującego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Uzasadniając pozew podała m.in., że od czasu rozwodu pozwany zaprzestał kontaktów z powodem – synem. Uzasadnione potrzeby małoletniego powoda są wysokie. Powód ma obecnie 4,5 roku i od września rozpoczyna naukę w przedszkolu. Wiąże się to z zakupem podręczników, z przyborami szkolnymi.

Matka powoda będzie zobowiązana do opłacenia posiłków, w przedszkolu w wysokości około 150zł miesięcznie. Dodatkowo poniesie inne koszty związane z pobytem dziecka w przedszkolu takie jak dowozy (koszt ok 50 zł. tygodniowo). Powód jest dzieckiem aktywnie spędzającym czas wolny, dlatego uczęszcza regularnie przynajmniej dwa razy w miesiącu na sale zabaw gdzie jedno wejście to koszt 30zł.

Wyjazdy do zoo lub w inne miejsca rozrywki dla dzieci. Przeciętne koszty miesięcznego utrzymania powoda wynoszą około 1.500 zł.

Modernizacja pokoju powoda wyniosła 3000 zł

Pozwany jest z wykształcenia mgr. (...) środowiska, więc zdaniem matki powoda ma możliwości zarobkowe duże.

Obecnie matka powoda otrzymuje świadczenie rodzicielskie w wysokości 1000zł z tytułu urodzenia dziecka. Pozostaje również na utrzymaniu partnera.

(dowód pozew wraz z załącznikami k. 3 – 20 w tym wykaz kosztów utrzymania dziecka k. 5 – 7)

Pozwany J. Ć. (2) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie pozwu w całości ewentualnie podwyższenie alimentów do kwoty 700 zł miesięcznie.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, m.in, że kwota 1.500 zł jest rażąco wygórowana i nie odzwierciedla realnych kosztów utrzymania małoletniego. Dodatkowo twierdzenia wywiedzione w pozwie są nie prawdziwe i mają za zadanie przedstawić pozwanego w złym świetle. Pozwany kwestionuje jednocześnie koszty utrzymania małoletniego i za nieuzasadnione uznaje żądanie pozwu, co do obciążenia go kosztami utrzymania syna w 90% wszystkich wydatków, podczas kiedy to oboje rodzice winni w podobnym zakresie ponosić koszty utrzymania swojego dziecka. Sytuacja zawodowa pozwanego nie jest zadowalająca obecnie odbywa on staż od września 2021 roku w firmie (...) w B. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok 1.000 zł netto. Pozwany zamieszkuje wspólnie z matką, która z uwagi na schorzenia zdrowotne wymaga pomocy syna. Pozwany dokłada się do utrzymania domu i wyżywienia w kwocie 400 zł miesięcznie. Pozostałą kwotę przeznacza na utrzymanie małoletniego powoda. Pozwany podejmował wielokrotne próby znalezienia zatrudnienia jednakże sytuacja na rynku pracy w powiecie (...) jest bardzo trudna, a również utrudnia ją sytuacja epidemiologiczna w kraju.

(dowód: odpowiedź na pozew wraz z odpisami załączników k. 47 – 49)

Na dzień orzekania ostatnich alimentów tj. 22 marca 2019r.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku w sprawie I C 1663/18 z dnia 22 marca 2019r. (uprawomocnił się 15 maja 2019r) z powództwa M. Ć. (1) przeciwko J. Ć. (2) o rozwód Sąd w pkt 1 rozwiązał małżeństwo powódki M. Ć. (2) z domu S. urodzonej (...) w R. córki W. i K. z pozwanym J. Ć. (2) urodzonym (...) w A. synem B. Z. i B. T. - zawarte w dniu 9 sierpnia 2014 roku i zarejestrowane w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. w księdze małżeństw za numerem (...) - przez rozwód z winy pozwanego;

W pkt 2 powierzył powódce M. Ć. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron J. Ć. (1) urodzonym (...), ograniczając wykonywanie władzy rodzicielskiej pozwanemu J. Ć. (2) nad tym dzieckiem do prawa współdecydowania o istotnych sprawach małoletniego związanych z wyborem szkoły, zawodu, sposobem leczenia;

W pkt 3 ustalił kontakty pozwanego z jego małoletnim dzieckiem J. Ć. (1) w miejscu stałego pobytu dziecka, zobowiązując powódkę do udostępnienia pozwanemu pomieszczenia, w którym te kontakty będą się odbywały, w następujących terminach: w każdą sobotę w parzystym tygodniu w godzinach od 13.00 do 17.00 oraz w każdą niedzielę w nieparzystym tygodniu w godzinach od 15.00 do 17.00;

I w pkt 4 zobowiązał obydwie strony do ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem i wychowaniem ich małoletniego dziecka i z tego tytułu zobowiązuje pozwanego J. Ć. (2) do płacenia alimentów na rzecz małoletniego J. Ć. (1) w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatnych z góry do dziesiątego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z kwot, do rąk powódki M. Ć. (1);

Uzasadniając zasądzoną, kwotę alimentów Sąd Okręgowy wskazał m.in., że „...Ze względu na fakt, że małoletni J. Ć. (1) będzie miał w przyszłości stałe miejsce pobytu przy matce, M. Ć. (1), która będzie również sprawowała nad nim osobistą pieczę i dbała o zaspokajanie jego bieżących potrzeb w zakresie utrzymania, Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron i z tego tytułu zasądził od pozwanego J. Ć. (2) na rzecz małoletniego J. Ć. (1) alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne z góry, do dnia 10 - go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk powódki M. Ć. (1). Sąd ustalił, że małoletni J. Ć. (1) ma obecnie 2 lata i jest zdrowy. W ocenie Sądu na koszty utrzymania małoletniego składają się koszty zapewnienia jemu mieszkania, wyżywienia (mleka, witamin), zakupu pampersów, ubrania i obuwia oraz leczenia w razie potrzeby. Zdaniem Sądu koszty utrzymania małoletniego kształtują się na przeciętnym poziomie, nie wymaga on, bowiem wykraczających poza normę nakładów na jego utrzymanie i wychowanie, tak jak ma to miejsce np. w przypadku dzieci przewlekle lub poważnie chorych, wymagających rehabilitacji czy zapewnienia specjalistycznej opieki.

Mając na uwadze powyższe, zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego oraz w oparciu o przedstawione dowody, w szczególności zeznania powódki, pod której bezpośrednią pieczęją małoletni aktualnie przebywa Sąd uznał, że wydatki na utrzymanie dziecka wynoszą około 1100 zł miesięcznie. Pozwany nie kwestionował podanej przez powódkę kwoty kosztów utrzymania dziecka. W ocenie Sądu pozwany powinien partycypować w tych kosztach w kwocie 600 zł miesięcznie. Analizując zakres zdolności zarobkowych i majątkowych pozwanego J. Ć. (2), w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy stwierdzić należy, że jest on w stanie płacić na małoletnie dziecko stron alimenty po 600 zł miesięcznie. Jak ustalono pozwany od kilku miesięcy nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu swojej matki. W ocenie Sądu pozwany nie wykorzystuje jednak w pełni swoich możliwości zarobkowo-majątkowych. Miał przy tym Sąd na uwadze, że pozwany przez wiele lat, od połowy 2015 roku do sierpnia 2018 roku pracował w Anglii, ma więc wieloletnie doświadczenie zawodowe. Po powrocie do Polski przez trzy miesiące pracował w wymiarze pełnego etatu w Starostwie Powiatowym w A., jako samodzielny referent. J. Ć. (2) jest młodym mężczyzną w sile wieku (ma 36 lat), zdrowym i zdolnym do wykonywania pracy zarobkowej. Nadto, pozwany posiada wykształcenie wyższe inżynierskie w zakresie instalacji zewnętrznych. Zdaniem Sądu przy dołożeniu należytej staranności pozwany jest w stanie zarobkować i osiągać wynagrodzenie w wysokości znacznie powyżej najniższego wynagrodzenia za pracę. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że pozwany powinien z odpowiednią starannością i odpowiedzialnością podchodzić do obowiązków, jakie wynikają z faktu bycia ojcem dla małoletniego. W orzecznictwie i literaturze wielokrotnie podkreślano, że zarobkowe możliwości zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych nie mogą być utożsamiane z wysokością faktycznie przez niego uzyskiwanych zarobków czy innych świadczeń oraz dochodów z czystego majątku. W zakresie istotnego z punktu widzenia orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego pojęcia „możliwości zarobkowych” mieszczą się także te możliwości, które są przez zobowiązanego do świadczeń niewykorzystane, jeżeli są realne. W pełni zasadne w tym kontekście jest uznanie, że młody, zdrowy, zdolny do pracy mężczyzna, który nie jest obciążony obowiązkami związanymi ze sprawowaniem bezpośredniej pieczy nad małoletnim dzieckiem jest w stanie zarobkować i świadczyć na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Fakt, że J. Ć. (2) formalnie nie jest zatrudniony i nie osiąga żadnych dochodów nie wpływa na ocenę jego hipotetycznych, choć jednocześnie realnych możliwości zarobkowych. Sam fakt niewykonywania jakiegokolwiek pracy zarobkowej przez zdrowego, znajdującego się w sile wieku i zdolnego do pracy mężczyznę nie może automatycznie powodować uchylenia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Każdorazowo, bowiem obowiązek ten jest uzależniony

od jego „możliwości zarobkowych” a nie od tego, jakie dochody realnie uzyskuje. Ustawowa regulacja obowiązku alimentacyjnego została skonstruowana w taki właśnie sposób, że uzależnia wysokość należnych uprawnionemu alimentów nie od tego, co zobowiązany faktycznie „ma”, ale od tego, co mógłby mieć, gdyby dołożył należytej staranności. Takie ukształtowanie instytucji obowiązku alimentacyjnego ma na celu

zapobieżenie uszczuplaniu przez dłużników alimentacyjnych swoich faktycznych dochodów, by uzyskać obniżenie bądź uchylenie alimentów należnych małoletnim, całkowicie zależnych w zakresie utrzymania od starań rodziców.

Zasądzona kwota alimentów stanowi 55%, a więc nieco ponad połowę ogólnych kosztów utrzymania małoletniego dziecka stron i z pewnością odciąży finansowo powódkę, która swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wypełnia także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie, a także pozwoli na pełniejsze zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka stron. Wskazana kwota w ocenie Sądu pozostaje jednocześnie adekwatna do zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego J. Ć. (2). Warto w tym miejscu zaznaczyć, że rozwód pociągający za sobą zmianę w sytuacji rodzinnej dziecka nie powinien wpływać niekorzystnie na poziom zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, który ma prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego czy zamieszkuje wspólnie z nimi czy też osobno.”...

M. Ć. (1) miała 33 lata, posiadała wykształcenie wyższe niepełne. Od 30.10.2017 roku była zarejestrowana, jako bezrobotna i do dnia 29.10.2018 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych, od dnia 30.10.2018 roku nie posiadała prawa do zasiłku. Powódka nie pracowała zawodowo, nie posiadała stałych dochodów. Wcześniej pracowała w sklepie (w Polsce), potem zarabkowała w Anglii. Powódka otrzymywała świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł miesięcznie oraz od pozwanego alimenty na dziecko w kwocie 450 zł miesięcznie. Mieszkała z rodzicami w miejscowości R. gmina R. i nie ponosi kosztów utrzymania mieszkania.

Pozwany J. Ć. (2) miał 36 lat. Był zdrowy. Posiadał wykształcenie wyższe inżynierskie w zakresie instalacji zewnętrznych. Przez wiele lat, do sierpnia 2018 roku pracował w Anglii. Po powrocie do Polski przez trzy miesiące, od września do grudnia 2018 roku pracował na umowę na okres próbny w wymiarze pełnego etatu w Starostwie Powiatowym w A., jako samodzielny referent. Od grudnia 2018 roku pozwany nie pracował i pozostawał na utrzymaniu swojej matki, u której również mieszkał. Matka pozwanego jest nauczycielem i posiadała własne dochody. Pozwany nie posiadał majątku, nie miał swoim utrzymaniu innych osób.

(dowód: akta sprawy o rozwód Sądu Okręgowego we W. I C 1663/18 w tym wyrok i pisemne uzasadnienie)

Na dzień dzisiejszy:

M. B. (wcześniej Ć.) okoliczności podane w pozwie uczyniła swoimi zeznania i dodatkowo podała, że:

Ma lat 36. Ma wyuczony zawód, zarządzanie firmą – licencjat. Mieszka z obecnym mężem i dwójką dzieci w tym z małoletnim powodem w Z. w domu. W zeszłym roku urodziła z kolejnego związku dziecko. Na dzień dzisiejszy zawodowo nie pracuje. Otrzymuje świadczenie wychowawcze 500 plus na dzieci i 12 tyś. zł na drugie dziecko na okres dwóch lat w ramach rodzinnego kapitału opiekuńczego. Mąż M. B. pracuje. Od września małoletni powód J. Ć. (1) będzie uczęszczał do klasy „zerowej”. Dziecko bardzo dobrze się rozwija. Chce grać dziecko w piłkę i chce w B. zapisać się do klubu. To jest jego pasja. Pozwany płaci alimenty i nie utrzymuje żadnego kontaktu z synem. Małoletni powód ma ukończone 5 lat. Chodzi do przedszkola. Przeciętne koszty utrzymania małoletniego miesięcznie to kwota 1500zł. Żywność tygodniowo to kwota 150zł, co stanowi około 600zł miesięcznie. Przedszkole kosztuje - obiad 5zł a od września 7,50zł - dziennie, śniadanie - około 4 zł – dziennie. (...), rozrywka około 100zł miesięcznie, kosmetyki, artykuły drogerijne około 50zł miesięcznie, witaminy, leki około 50zł miesięcznie. Od września dochodzą opłaty związane ze szkołą jak opłaty, składki na ubezpieczenie, opłaty na komitet rodzicielski i inne.

Dziecko rośnie, zwiększają się wszystkie jego potrzeby. Konieczne są wydatki na odzież wiosenną, jesienną i zimową. Do tego dochodzą rachunki związane z utrzymaniem domu w części powoda jak np. prąd za około dwa miesiące około 75 zł, woda i kanalizacja około 30 zł, zakup węgla, zakup drewna opałowego w porze jesienno zimowej, co stanowi

około 562 zł i 250zł. Ponad 3 tyś. kosztował remont pokoju powoda. Ostatnio dostał zapalenie krtani i średnio matka powoda wydała 150 zł na leki.

(dowód zeznania M. B. k. 70v)

J. Ć. (2) podtrzymał podane okoliczności i zarzuty, które napisał w odpowiedzi na pozew i uczynił je swoimi zeznaniami. Dodatkowo podał, że: ma lat 40, i nadal z zawodu jest mgr inżynierii sanitarnej. Mieszka nadal z matką, której przekazuje 400zł miesięcznie. Mama ma źródło utrzymania, od czerwca przechodzi na emeryturę. 14 lutego 2022r. ukończył staż i na 6 miesięcy będzie zatrudniony (...) na stanowisku magazynier z wynagrodzeniem 3100 brutto w pełnym wymiarze. Nie ma kontaktu z synem ewentualnie może mieć z byłą żoną kontakt mailowy.

(dowód zeznania pozwanego J. Ć. (2) k. 70v. – 71)

Pozwany utracił prawo jazdy z powodu kierowania samochodem pod wpływem alkoholu.

(dowód zeznania M. B. k. 70v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań M. B. k. 70v.
- zeznań J. Ć. (2) k. 70v. – 71,
- akt sprawy o rozwód Sądu Okręgowego we Włocławku I C 1663/18,
- załączników do pozwu w tym wykazu kosztów utrzymania J. Ć. (1) k. 5 – 7, faktur z tytułu utrzymania gospodarstwa domowego i nabytych rzeczy na potrzeby dziecka k. 8 – 19,
- załączników do odpowiedzi na pozew w tym informacji z powiatowego urzędu pracy i decyzji starostwa k. 50 - 53.

Sąd zważył, co następuje:

Orzeczeniem i pisemnym uzasadnieniem Sądu Okręgowego we Włocławku Sąd był związany. Prawdziwości dokumentów ich odpisów i kserokopii żadna ze stron nie kwestionowała, strony jedynie różniły się w ich ocenie na okoliczność kosztów utrzymania. Pozwany zarzucił, że przedłożone koszty są zawyżone, czemu Sąd nie dał wiary. Sąd w całości podzielił, szczerze, konkretne i rzetelne zeznania matki powoda M. B.. W żadnym zakresie nie wyczuwało się, że chce zawyżyć koszty utrzymania dziecka. W sposób logiczny przedstawiła koszty utrzymania syna ich wysokość. Fakturami poparła wydatki codzienne jak i okazjonalne jak buty, ubrania, zabawki dla dziecka czy segment czy krzesło do pokoju. Koszty tych zakupów absolutnie nie były na poziomie wysokim wręcz przeciwnie wykazała M. B.. że w ramach posiadanych środków stara się na odpowiednim poziomie utrzymać syna i nie jest to koszt ponad przeciętny.

Zeznaniom pozwanego J. Ć. (2) na okoliczność jego możliwości majątkowych Sąd nie dał wiary. W tej części było to bardzo zachowawcze zeznanie, nie chciał wprost pozwany powiedzieć, jakie ma dodatkowe źródło dochodu bądź możliwości. Powiedział, że utrzymywał się „z normalnych rzeczy” Pozwany łoży alimenty przyznał, że nie ma zaległości i zobowiązań pieniężnych, pokrył wszelkie koszty sadowe, grzywny itp., które zostały na niego nałożone w postępowaniu karnym, sam powiedział, że matce też daje pieniądze. Jest zdrowy, ma doświadczenie zawodowe, więc ma możliwości zarobkowe w ocenie Sadu poza tymi, które wykazał w zeznaniach.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego był bezsporny. Tak naprawdę pozwany przyznał, że potrzeby dziecka wzrosły, kwestionował jedynie wysokość wzrostu kosztów utrzymania dziecka i podnosił, że on nie ma możliwości płacić większych alimentów.

Obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (art. 135 kro.) oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W związku z tym, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia, ich rodzaj i rozmiar jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje.

Natomiast zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 kro., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. W myśl tej dyrektywy wyrażonej w uchwale SN z dnia 16.12.1987r. (III CZP 91/86) rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego).

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu od ostatecznego orzeczenia alimentów usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda nie są w wystarczającym stopniu zaspokojone przez jego ojca. Tym bardziej, że małoletni powód jest jedynym dzieckiem pozwanego i pozwany w żadnym zakresie poza obowiązkiem alimentacyjnym dotychczasowym nie przyczynia się do rozwoju psycho – fizycznego dziecka. Cały ciężar wychowania dziecka spoczywa na jego matce. Zakres świadczeń alimentacyjnych w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przy czym odnośnie przesłanki majątkowych możliwości zobowiązanego oceny należy dokonywać nie z punktu widzenia rzeczywiście posiadanych i uzyskiwanych środków, lecz potencjalnych możliwości zobowiązanego w tym zakresie przy uwzględnieniu należytej staranności z jego strony, podejmowanych przez niego działań i zachowań. W myśl art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego. Cały ciężar wychowania, co zostało ustalone dziecku spoczywa na jego matce.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany umowy bądź orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. A zatem gdy zmieniają się usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego do ich łożenia można żądać podwyższenia alimentów.

Dokonując pod tym kątem oceny okoliczności przedmiotowej sprawy uznać należy, że zaistniały podstawy do częściowego podwyższenia alimentów należnych od pozwanego na rzecz jego małoletniego jedynego dziecka. Wysokość ostatecznych alimentów należnych od pozwanego ustalana była przeszło 3 lata temu a więc w nieco odmiennym stanie faktycznym i w innych realiach społecznych, w których funkcjonował powód. Obecnie powód w tym roku skończy 6 lat. Nie trzeba specjalnych dowodów na okoliczność, że rozwój dziecka psycho – fizyczny generuje większe koszty utrzymania. Sytuacja materialna każdego z rodziców jest trudna, co każde z nich akcentowało, nie może to jednak pozbawić małoletniego odpowiedniego wsparcia materialnego dla jego rozwoju. Dobro dziecka jest w całej tej sprawie najważniejsze. Dbanie o dobro wspólnego dziecka powinno mieć pierwszeństwo przed wszelkimi konfliktami czy poróżnieniami między rodzicami dziecka. Matka powoda stwarza dziecku odpowiedni standard życia. Szczegółowo podała, jaką kwotę dysponuje na dziecko miesięcznie i jak rozkładają się wydatki na syna. Można spierać się czy faktycznie dokładnie tyle wydaje na wyżywienie dziecka czy prąd być może są to kwoty w zależności od sytuacji mniejsze i zapewne nie w każdym miesiącu tyle prądu się zużywa. Sąd, co zostało podane nie znalazł podstaw, aby nie dać wiary, co do zasady wskazanym wydatkom na dziecko. Patrząc na wysokość wynagrodzeń to sytuacja pozwanego nie pogorszyła się od ostatecznego ustalenia alimentów. Zarabia 3100 brutto. W ocenie Sądu pozwany ma

większe możliwości zarobkowe niż tylko, które wynikały z jego zeznań. Matka powoda nie ukrywała, że gdy tylko ma możliwości to pracuje zawodowo a jak nie mogła na umowie o pracę pracować, gdy miała tylko na utrzymaniu powoda to „chwytala” każdą pracę dorywczą.

Pozwany nie ma obowiązku ponoszenia w całości kosztów standardu życia, jaki stworzyła matka dziecku, ale dziecka ma prawo do życia na równej stopie życiowej swoich rodziców. Sam przyznał, że potrzeby dzieci wzrosły. Tak, więc - w ocenie Sądu - pozwany faktycznie ma możliwości zarobkowe, aby łożyć na dziecko na dzień dzisiejszy większe kwoty o 200 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy cytowanych przepisów orzekł jak w pkt 1 wyroku oraz a contrario w pkt 2.

O pkt 3 orzekł na mocy art. 98 kpc i 108 §1 kpc.

Wyrokowi w punkcie 4 Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności - po myśli art. 333 §1 pkt.1 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.